

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

20. JUNI 1937

9. ARGANG

NR. 12.

Fra den første dag inntil nu.

En broder fikk dette spørsmål:
Er du fremdeles så brennende i
anden som den gang du ledet mig
till Gud?

Vedkommende broder vidnet under
at han ikke hadde vært
så brennende ianden og nikkjær
for Herrens sak som tidligere,
men at han var blitt fornøyt og at
kjærlighetsliden brant i hans
hjerte for sjelenes frelse.

Helt, det blev også for mig en
selvtransaksjon, og minstro om ikke
kjristenheten trenger en på-
minnelse om: «Vær ikke lunkne i
eders iver, men vær brennende i
anden».

Ovennevnte citat er hentet fra
Pauli brev til Fil. 1, 5. Han kunde
gi Filippensene det vidnesbyrd: at
de hadde hatt samfund med ham
i arbeidet «fra den første dag inn-
til nu».

For å kunne oppfylle den oppgave
Gud har gitt oss så må vi selvstil-
lig for det første være bevarer
i hellighetslivet. Derfor heter det:
Vær kar til øre, helligt, nytig
for husbonden, redt til all god
gjerning. Det annet: Fyllt med
den Helligånd og Ild. «I skal få
kraft idet den Helligånd kommer
over eder, og I skal være mine vid-
ner».

Det tredje som behøves meget av
er å være innviet i bønnen. Man
går trett i arbeidet dersom man
kommer bort fra dette, derfor er
det nødvendig, at Herren får be-
vare oss, så vi kan være brennen-
de ianden og være tro ikke bare
en tid, men fra første dag inntil
Jesus kommer.

Vi tenker på hedningmisjonen.
Det behøves trofaste misjonsven-
ner. Vi takker Gud for de mange,
men flere trenges.

En svensk sanger uttrykker det
slik:

Et opmuntrende tegn.

Det mørkeste punktet i vår virksomhet er at, stort sett, alt for få omvendelser finner sted. Vi får muligens vente forgives på den store folkevekkelsen lik 1800-års tallet; men det uteslenger ikke at i normal kristen virksomhet bør omvendelser skje til alle tider, — hvis Guds vilje får skje. Dette gir anledning til å minne om den lyseste forteelse i nutiden, etter min mening, nemlig en dag for dag voksende lengsel etter åndelig fornyelse, særskilt blandt de unge.

Mange kjenner sterkt at vår vanmakt idag ikke kan være i overensstemmelse med Guds plan med oss. Det må finnes mulighet å få for en ny gjennemgripende folke-

mere frelsesglede og villighetens ånd, mere av kraft og visdom fra Gud, mere av den Helligånd som utgyder Kristi kjærlighet i våre hjerter, den ånd som forherligger og levendegjør Jesus i blandt oss, så vi blir slik til sinds som Kristus Jesus var, den ånd som gjør oss til vidner. Denne lengsel har på mange steder fått utlösning i gjenopplivingen av de enkle bibelsamtalene og bønnemøstene. Der ligger et løfte for fremtiden, skrev distriktsforstander H. Prozth i sin årsrapport i det svenske misjonsforbunds årsoversikt.

Dette var riktig opmuntrende og gledelig å lese i et svensk blad. Hvis den lengsel som her gir sig til kjenne får lov å utvikle sig, vil nok vekkelsen bli mere almindelige også i våre dager. Det kan være verd å notere for oss alle, både i Sverige og Norge i alle samfunn. Bønn og bibellesning bereder vei

Er vi enn ringe som fordom Rut,
La oss da haste på akren ut!

Rolf Westlie,
misjonskandidat.
Fridtjofs v. 57, Lille Tøyen pr.
Oslo.

Egen erfaring (Eigen melodi).

I verden jeg levde som trell mange
dr.,
og bar syndeket og fikk mange sår
Men Gud som har skapt mig i smø-
het mig sd.
Ad nåde for mig måtte korsetsen
gd.

Vår bibel oss lærer, vi frelses av tro
av uforskyldt nåde. Vår Herre er
god.
Begraves med Kristus og opstår
igen
og vandre i anden skal videre
fram.

Vi som drager frem vi har reise-
kost fatt

Tenk: Vin, melk og honning,
vi lever så godt.

O hør kjære sjel, vil også du slå
dig ned?

Ved korset hos Jesus er fullkom-
men fred.

Sarpsborg den 14—6—37.

Sigurd Johansen.

Norsk Jernbanemisjon

kan lær feire 10-års jubileum. 10
år er jo ikke noen lang tid, men i
lopet av de siste 10 år har mange
kristelig blad begynt å komme ut
og sluttet igjen.

Norsk Jernbanemisjon er imid-
lertid på «fremskriftslinjen». Det
kan glede sig ved å notere stadig
fremgang i abonnementantallet.
Det har nu ca. 1600 abonnementer.
Juleheftet «God Jul» blev siste år
utgitt i 6000 eksp.

Når bladet på tross av den lave
kontingent allikevel kan notere
sig at økonomien er god viser det
en enestående offervilje og inter-
esse, både av utgiverne og venner.

Lykketil i fortsetningen.

En hilsen til Kristi venner.

Gud har mint mig om å sende en
hilsen til Kristi venner på de for-
skjellige steder, og jeg gjør det i
Jesu navn.

Herren har gjentagne gange
mint mig om dette ord fra Efes. 5.,
17—18: «Derfor var ikke dører,
men forstå hvad Herrens vilje er.
Og drakk eder ikke drukne av vin,
hvorfor der er ryggelighet, men bli
fylt av anden.»

Denne siste setning har vært en
vansklig ting å forstå for mig.

Jeg mente noe at det var nødvendig
med en fyldje, men jeg så det
bare som et salig privilegium, som
jeg muligens kunne nå engang. —

Men det er ikke bare et salig privile-
gium. Det står i en absolutt by-
dende form. «Bli fylt». — Her me-
nes det ikke bare de predikende
brødre og spøstre, men her menes
alle troende. Fylden er for alle. Det
spørres bare om vi er villig å mot-
tas den, på den måte som Herren
vil sende den? — Og jeg tror det er
dette som Herren holder på med i
disse dage. Han vil ha et adskilt
folk. Et hellig folk. Et folk som er
helt villig til å stille sig i rekken
med de som går utenfor leiren.

Det er så betegnende at Jesus
måtte utenfor leiren og lide, og
derfor må hele brudeskaren også
gå utenfor med ham.

Jeg har stått så langt tilbake her.
Har så lenge prutet med Herren,
om jeg ikke kunne slippe en lette-
re vel. — Det var mitt selv-liv som
jeg ikke kunne bli kvitt. Men så
kom Herren og viste mig at sel-
livet har han nagi til korset.
Korset er symbol på nedverdigelse
og forbannelse. «Forbannet er hver
den som henger på et tre.» Så har
da Gud dømt til forbannelse mitt
syndige «jeg». Og jeg skal ikke bæ-
re det, ti det er naglet til korset.

O herlige underfulle kors. — SA

er Kristus og jeg ett. Da han hang
der —, hang jeg med ham. Jeg dø-
de med ham. Lovet være Herren.

Kjære venner. La oss da trede
fram for Herren. Erkjenne at vi
behøver mere. La oss opløfte
bedende hender til ham. Når vi kom-
mer i hans nærvær oppdager vi en
underbar fred. I verden har vi
trengsel, — men i Kristus fred. —

I hans nærvær blir alt rent. Vare
tanker og fantasi, lengsler og
drømmer. Alt blir rent i Guds nærvær.

Må vi gøre ved Herren. — Le-
ve i ubrukt kontakt med ham, så
en flod av Guddommelig ener i
kan strømme gjennom oss og for-
andre ørkenen til en Herren have.

Der er så mange som går på ak-
kord med Gud. Som spør: Hvor
langt kan jeg gå og ennå være en
troende. Og hvor meget kan jeg
vere med på og beholde livet i

Gud. Hvor liten Gud må være for
sådanne mennesker. Han har jo lo-
vet å fylle all vår trang i herlig-
het i Kristus Jesus. Han kan i

sannhet gi livet inhold og verd.
Han fører oss på rettfærdighetens
stier for sitt navn skyld. Da kan vi
med sangeren si: «O dype ned i

dig. Da opad går min vei. Gi vis-
dom kjære Gud, så jeg følger dine
bud.»

Vil med det samme få takke for
all velsignelse vi har mottatt gjenn-
om «Røsten». Der er meget godt å
lese og lære. Takk broder O. Karl-
sen for Deres gode innlegg: En av

være egne. — Det hadde meget å
si mig. Og jeg vil herefter be som
aldri før om å bli rensemset for par-
tiskhet. Må Gud få møte sitt folk,
og gi oss alle en kjærlighetens dåp
i den hellig ånd. Så vil vi også kunne
stå fast, og sammen. Kristus kommer
snart. Han skal skille klinten fra hveten.

Broderhilsen til alle «Røsten»s
lesere.

Didrik T. Solli.

saken til den strøm av velsignelse
som veldet frem og som blev oss
til det — ikke bare for ukens del-
tagere, men for alle Guds frigjorte
folk. Arsaken var at det blev
bett til God så intensivt. Ikke ba-
re i teltet, nei, i skogen, på lande-
veien, på hvett rum. Hvor man
kom og nesten når man kom, var
det alltid noen som lå på kne og
bad. Ropet fra de bedende kunde
oftest høres langt utover.

Om Malmkjøpingsuken skal lyk-
kes eller mislykkes beror ikke i
hovedsaken på hvilke emner som
blir behandlet eller annet; men
alt beror på om Gud får utgyde
bønnens ånd i hver deltagers hjerte.
Får han det, da går vi en herlig
uke i meste.

La oss derfor allerede nu rope til
Gud om en mektig utgydelse av
bønnens ånd om at Guds velbe-
hagelige vilje må skje med oss alle.
«Mens han bad åpnedes himme-
len.»

Ja, hvis den ånd griper Guds

folk blir det velsignet. Gud hjelpe
oss alle til å bli bedende — ikke
bare i visse uker, men i hele vår
vandel. «Den som ber, han får.»

Professor Odland

som døde i mai har testamentert
sin formue til Den evangeliske
luterske frikirke. Halvparten
er gitt til samfunnets Chinami-
sjon. Misjonsinteressen synes å
være i god vekst innen frikirkene.

Pinsevennenes sommerstevne
som også i år skal holdes på
Lillehammer tegner til å få stor
tilslutning. Det ventes tilreisende
fra hele landet.

Teltvirksomhet.

I sommertiden driver flere av de
forskjellige kristne forsamlinger
teltvirksomhet. Det er lettere å samle
folk i telt enn i lokaler og så kan
man jo flytte teltet til steder hvor
man ellers ikke har anledning til
å drive virksomhet.

Så till sist han hemligheten missjonären anförtor
Och den lille står för honom som en hjälte stark och stor.
»Duktig gosse du, men handen väl ur flickan varo bör.»
»Nej, ty den får inte veta vad den andra handen gör.»

Gossen går, men missjonären sitter uti tankar kvar.
Ar det nästan för hans klencho, är det på hans böner svar.

Här i rikaste distriket där han intet tycktes få.
Kanske Gud till sin shall vinna, på ett härligt sätt ända.
Trosfräkt han går ut till mötet, Gud har många vägar Han.
Stundom blir hans redskap barnet, stundom och en gammal man.
Det var länga sedan så hoppfullt och uppmuntrad han sig känt.
Varje öra ivrigt lyssna och interessen det är spännt.

Så tillit i föredraget varje hjärta rörs i grund.
Av berättelsen så ålsklig om en gosse och hans hund.
Nu varenda en vill geva med ett sitt varmt och glatt.
Så det syns vad Gud kan göra då Han får om hjälptatt.

Näste dag, då Filip vaknar rusar Dingo inn sät glatt.
Med et brev kring halsten knutet vilket Filip strax fått.
»Vad? Töd blanka gudmynt åter får jag utav dig min vän.
Ser du den som ger dit Herrnen, han får alltid mer igen.

Matt: 25: 34—40.

Jeg fikk dette dikt av en troende syster og det gjorde mig så godt. Jeg ber om redaktøren vil ta det inn i «Røsten» ved anledning.

Kiruna d. 27. mai 1937.

Dorthea Kleppe.

Litt fra det høie nord

Jeg kom hit til Kjøllefjord idag. Sørstrene Schie og Ødegård reiste idag til Honningsvåg. Enuke for pinse var jeg i Kiruna og Gud ga noen signede dager der; men det skjonne værver drog folket ut i det frie så skjønningen til mesterne var liten.

Pinselhagen tilbragtes i Balsfjord sammen med br. Ellertsen. Det faltes så hjerte godt å komme til br. Ellertsen slike koselige hjem på «Betel». Bønnens and slig mi-lømte — som den alltid gjør der og det var dyrebar for min sjel å få en liten stand alene med Gud i byn ved dette, i sannhet velsigne de alter.

Det var et forfriskende pust å være sammen med vennene som storlig gledet sig over å ha br. Ellertsen blandt sig igjen. Hans friske vidnesbyrd og åndelige glede ga tilkjenne at ved hans språklandstur har nok mange nye forbredere sluttet sig til bonneringen om ham. Br. Ellertsen kom også og holdt 3 velsignede møter i Rossfjord søndag 23. ds.

Jeg blir nu noen dager her i Rossfjord og besøker så noen flere kjente steder her i Finnmark før det kommer hjem til stevnene.

Vær da med, venner, i forbønn også for mig.

Skulde noen bli minnet om å sende meg noen ord så er adressen Rossfjord.

Broderhilsen med Luk. 18. 7.
p. t. Kjøllefjord 29. mai 1937.

Leoneh. Lyngmo,
evangelist.

Stevnene er bestemt avholdt etter hinanden:

Rossfjord 4. juli, Balsfjord 11. juli, Tromsødalen 18. juli, Breivikbotn 21. juli, Honningsvåg 15. august. Så muliggens en tur til innvielsen av vårt nordligste lokale i Skarsvåg, derfra er det et lite stykke med båt, så man kan komme til det berømte Nordkapp.

Mellom stevne Breivikbotn-Honningsvåg kan der gjøres en tur til Kistrand og til Børsvæl. Vi ville også gjerne se dere hos oss.

Vel møtt! Jesu navn.

Dorothea Klepp.

Fra slagmarken

Kjære br. Iversen!

En liten fredshilsen fra Sverige med 1. Sam. 7: 12 og Es. 46: 4 m.m. Jeg kommer i hu at jeg lovet å sende dig en hilsen fra Sveden.

Takk for siste samvarer i S.borg. Da jeg kom hjem, reiste jeg til Kornsjø, siden en tur til Moberg i Båkerød, som ligger ca. 7 km. nord for Kornsjø. Da Sverige ligger like

innved, fikk jeg hilst på de heilige på begge sider. Siden stod turen til Strand i Sverige og derafter med båten 6 mil på Stora-Le, like til Lennartsfors. Så tok vi bil til Kallsby. Familien L. Jakobsen hadde invitert min hustru og mig og vi blev på det hjerteligste mottatt. Fruen gjorde alt hvad hun kunne for å gjøre det hyggelig for oss og vi med Guds fred til kropp og sjel i dette godt hjem. De hadde ikke glemt broderkjærligheten — — — (Rom. 12: 10. m.m.)

De praktiserer at broderkjærligheten skal bli ved (Hebr. 13: 1). Det vil si, den uskrevmøtede broderkjærlighet. — (1. pet. 1: 22).

I broderkjærligheten — kjærlighet til alle — (2. Pet. 1: 5—7 fig.). Kjærligheten er kongen over alle Guds bud (Joh. 13: 34—35). Dette er det første og store bud — (Matt. 22: 40). Det første og et huvudbud. (Myrberg. Overs. Ef. 6: 2).

Tusener har mistet det som er ann. De kom ikke broderkjærligheten ihu — og broderskapets bånd er sørderbrudd (Sak. 11. Matt. 24: 9—12).

Fru Jakobsson har sin gamle mor ennu i live, en lidelsj sjel. En meget prøvt str. med sykdom. Hun har ligget til sengs i vinter, og hadde mistet sitt syn på det ene øye, men fikk kraft av Jesus til å løpvisse ham. Lovet være Gud!

Gud gav oss underbare, salige stunder sammen som aldri kan glemmes. Herren min Gud signe hele dette kjære hjem og til sist en vid inngang tilfreds skjønne hjem.

Så besøkte vi en kjær familie i Gunnarsbyn, som vi har kjent i ca. 27—28 år. Et Betaniahjem for Herrens små i mange år. Br. Alb. Johansson er meget prøvt ved sykdom, vil bede enhver av bladets leser som har bønnens ånd å bli endrekting ved i bønn for ham. Han er et lemm på legemet. (1. kor. 12: 18).

Så besøkte vi forstander K. Larsen Källudden. Forst. for baptistene. Hans hjem har vært et Betaniahjem i mange år for Herrens sendebud. Vi har i mange år bodd og nytt godt til sjel og legeme der,

etter igjen var vi velk. De hadde en ung kjær br. ved navn: Eidsvik som til en tid var stasjonsjøør for som tjener fors. Vi fikk da anledning til å tale Guds ord til folket, som hørte med stor oppmerksomhet, og Guds barn glede sig over de salige ord.

De de venter oss i Tøresbyn et godt stykke fra Kallsbyn kjørte vi med postbil til kapellet hvor det var bestemt meste, mange ungdommer ureste og freste dette godt hjem. De hadde ikke glemt broderkjærligheten — — — (Rom. 12: 10. m.m.)

De praktiserer at broderkjærligheten skal bli ved (Hebr. 13: 1).

Det vil si, den uskrevmøtede broderkjærlighet. — (1. pet. 1: 22).

I broderkjærligheten — kjærlighet til alle — (2. Pet. 1: 5—7 fig.). Kjærligheten er kongen over alle Guds bud (Joh. 13: 34—35). Dette er det første og store bud — (Matt. 22: 40). Det første og et huvudbud. (Myrberg. Overs. Ef. 6: 2).

Tusener har mistet det som er ann. De kom ikke broderkjærligheten ihu — og broderskapets bånd er sørderbrudd (Sak. 11. Matt. 24: 9—12).

Fru Jakobsson har sin gamle mor ennu i live, en lidelsj sjel. En meget prøvt str. med sykdom. Hun har ligget til sengs i vinter, og hadde mistet sitt syn på det ene øye, men fikk kraft av Jesus til å løpvisse ham. Lovet være Gud!

Gud gav oss underbare, salige stunder sammen som aldri kan glemmes. Herren min Gud signe hele dette kjære hjem og til sist en vid inngang tilfreds skjønne hjem.

Salm. 73. 23—25.

O. Karlsen.

Fra Senja

Idag vil jeg by de sikkert mange interesserende leserne av «Røsten» med mig hit nord. Men det blir jo bare i tankene. Jeg kan godt føle at mange av dere, skjønt vi er ukjente, er med mig i bønn. Jeg er nylig kommet fra et nytt sted på ytre Senja hvor jeg ikke har vært før. Vi blev tre sammen der på engang, i det to sørstede fra Pinsevene kom samtidig. Mestene var godt besskt, som alltid på disse

steder og Gud de og velgjent.

Forrige sommer arrangerte vi et stevne spesielt for barn fra 7 til 14 år. Den fjortenårige Isak Isaksen apnet dette meste ved og lese til oss fra Bibelen og ledet oss i bønn. Jeg skulle ha ønsket dere som leser dette kunde ha vært nærværende og sett og hørt og deltatt i det følgende. Det var et grepende syn og så mange barn på kne i bønn; men det største var å høre deres bønn, så barnlig og enfoldig og dog så kraftig i sin virkning.

Ingen kan vel tenke seg at dette er en bolig for mennesker. Dog i denne jordhaug bor far og mor med fire små barn til opholdsted. Tenk et rum for 6 mennesker. Uten for denne jordhaug ser dere hen den som skal stelle inne i haugen. men lite og intet hadde å gjøre med da jeg kom der og overbragte en gave fra dere som har ydet. Da jeg bragte gaven utbrøt hun i gråt og sa: «Jeg tenkte at vi var glemt av alle, men nu ser jeg at Gud har sine utsendinger og der er mennesker som har et varmt hjerte for andre.

Til venstre ser dere haugens lille vindu som skaffer en sparsom utsyn lys til beboerne. Tenk om deres hadde fått sett det indre av denne bolig. Men etter det ytre kan jo det indre være lett å tenke sig.

Dette er menneskebolig men det er bare en av de mange lignende jeg har passert under mitt virke her oppe. Tusen kroner vilde det gå med for å skaffe disse et lite hus av tre, med to rum og det vilde være kjerkommet. Men det er jo så at det er en knapp tid for alle. Men tenk om det som blev bevilget til ungdomshus og sportsplasser rundt i vårt land var anvendt her.

Nådegavenes virksomhet i det 19de århundrede.

Tiden nærmer seg nu mere og mere til det fulle utbrudd av pinsens utgydelse etter profetien. Det 19de årh., altså fra ca. 1800 til 1900, er på mange områder sterkt forberedende, og jordbunnen pløs og bearbeides for det 20de århundres verdensomspennende «sildig regn».

Tanken om urkristendommens gjennoplivelse har alltid levet som de sanne troendes store håp, bønn og lengsel, og dette har alltid vært forutsetningen for gavenes åpenbarelse ned gjennom tiden. Det var også forutsetningen for det første store utbrudd av den apostoliske vekkelsesånd i det 19de århundre, nemlig den bevegelse som går under navn av Irvingianismen. (fra ca. år 1829).

Det var omkring i England og Skottland en sterk lengsel etter en ny åndsutgydelse. Det er jo slik at hvert slektledd trenger sitt åndsvær, intet mindre kan tilfredsstille sanne Guds barn. Innen mange samfund grep denne trøng om sig, flere begynte å samles til regelmessig bønn og bibelstudium, endog blandt prestene, både kirkelige og dissenter. Man blev klar over gavernes åpenbarelse ned gjennom tiden. Det var også forutsetningen for det første store utbrudd av den apostoliske vekkelsesånd i det 19de århundre, nemlig den bevegelse som går under navn av Irvingianismen. (fra ca. år 1829).

Svaret uteblev heller ikke. Profetiens ånd kommer i 1829 over en gammel troende mann ved floden Clyde i Skottland, samtidig helbredes en kvinne fra en uheldig sykdom ved forbønn av nogen åndsfylte sjeler, og flere mottok en døp i den hellige ånd som

for sine uttalelser, også der hvor det viste sig åpenbare motsgjelser mot det klare Guds ord. Man gav ikke akt på formanningen «prøv alt» (1. Tes. 5, 21). Om apostolatet trodde de at det skulle gjenninnesettes og valgte og utsendte 12 apostoler (fra 1836). Man kom i berøring med katolske kretser og det hele tok en forbausende vending i retning av formalisme. «Nu kalte menigheten sig også: «Den katolsk-apostolske menighet», og de utarbeidet en liturgibok på ca. 640 sider. Anden blev bedrevet og dens frie ytringer kneblet i menneskelige ceremonier. Heller ikke blev de helt løst fra barnedåpen, og det har vist sig at der hvor dette bånd ennå er tilstede, der blir andens virke før eller senere innsnevret, mens der hvor man går helt ut på apostolordet i hele dets bredde, der får man i sannehed opleve, at de som går bibelens veier får bibelens velsignelser, de bærer frukt og deres frukt varer ved.

Da vekkelsen tok denne villfarende vei, hvilket særskilt hendte etter Irvings død (1834), skildte flere menigheter sig ut, bl. a. i Tyskland og Holland, og virket på flere evangelisk sunde linjer.

Omrent samtidig med den irvianske vekkelse og dens forgreninger i England, gikk der store vekkelselser over De forente stater. (fra 1830). Det gudbenyttede redskap her var Charles Finney. Ved overgangen fra sin sakfører- og advokat-praksis til Herrens tjeneste, fikk han erfare en mektig døp i den hellige ånd og ild. Han skal ha talt i tunger, og forteller selv om den usigelige herlighet som ved denne anledning inntok hele hans vesen. Han talte meget senere om neden-

Eller tenk om det som er brukt til som verdig er for det kall som er kalt med, «Med all ydmykhet og saktmodighet, med langmodighet, så I tåler hverandre i kjerlighet, idet I legger vinn på å bevare ändens enhet i fredens samband.» Sommeren herlige tid er kommet her opp i norden, og for Guds folk menes det jo hermed at stevnene tid også er kommen. Da det herlige vær, og det gode og lettvinne forhold med hensyn til å reise gjest til at man under denne tid har særlig lett for å kunne komme frem, og samles til stevner. Sældes var der samlet mange folk fra forskjellige steder av Østfold, Opplandene og Oslo til stevnet på Askim sist søndag. I det herlige vær som Herren gav oss kjente vi det riktige som feststemming ut i naturen, og ikke mindre feststemming ble det under de velsignede møter som Herren gav oss som var samlet. Den hundrede Salme som blev lest først ved formiddagsmøtets begynnelse begynner jo med: «Rop med frys for Herren, alle jorden! Tien Herren med glede, kom frem for hans asyn med jubel!» o. s. v. Dette var den tråd som gikk gjennom dagens møter. Br. Nordquelle som den eldste talte først ut fra Jeremias 32, og sørlig understreket: «De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud. Og jeg vil gi dem ett hjerte og lære dem en vel til å frykte mig alle dager.» Derefter talte br. Ingvaldsen ut fra Galaterbrevet 3, 13. Kristus kjøpte oss fri o.s.v. Det var et salig og velsignet møte som blev avsluttet med takk til Gud for alle hans dyrebare sannhets ord der lyder fritt og klart til opbyggelse og hjelp for dem der elsker Herrens sannheter.

Hjertelig hilsen til alle venner, kjære og kjære samt de mange ukjente fra eders i striden for Kristi saks fremmere her nord.
Karl M. Ristvik,
evangelist.

Ekspediter B. Jakobsen,
Skatvik i Senja.
Jeg har som nevnt satt mig fore og spare sammen og få hus til de som er verst stillet samt et telt og sovepose til mig selv.

Hjertelig hilsen til alle venner, kjære og kjære samt de mange ukjente fra eders i striden for Kristi saks fremmere her nord.

Fra Askim

Kjære venner i Kristus Jesus.

Fred!

Paulus skriver til de Hellige i Efesus som tror på Kristus Jesus; i det fjerde kapitlet av brevet og han formarer dem til å vandre så

«Guds faste grunnvoll står, og har dette seg! Herren kjenner sine.»
Stenberg, Langhus st. 15—6—37.
Jens Fjeld.

apostlene i Jerusalem, med tunger som ledsgende bevis. Over flere deler av Skottland Åpenbarte denne åndsutgydelse sig, tildels helt uavhengig av hvem.

Verket skulde imidlertid fortsettes og få et hovedsentrum i London. I 1831 fant anden i den presbyterianske formaling hvor Edward Irving var pastor. Denne menighet hadde vokset sig sterkt (ca. 6000 medl.) under Irving's brennende ledelse. Først kom gavernes til syn i hjemmene, på mindre møter utenfor formållingsens kirke. Men snart var en stor del av menigheten vunnet for ändens nye virksomhet og det gikk ganske livlig for sig under møstene. Selvifølgelig var det mange motstandere, og det hele gikk ikke for sig uten strid. Irving selv skal ha vært i tvil om bevegelsens berettigelse, inntil en kvinne, et meget aktivt medlem av menigheten, midt under gudstjenesten frembrøt et kraftig budskap i tunger med etterfølgende tydning av det talte: «Hvordan tør I undertrykke Herrens ord?»

Fra den stund var Irving helt på vekkelsens side og tok konsekvensen av sitt standpunkt. En søndag morgen stengte menighetsledelsen kirkedøren for sin pastor, og bruddet var skjedd. Man vilde ikke ha mere av denne «nye bevegelse» innen sin midte. Irving med ca. 800 av sine venner, dannet da «Den apostolske menighet», som i flere år utfoldet en rik virksomhet for Herren og fikk erfare store ting av Herrens makt og velde.

Bevegelsen spredte sig meget hurtig vidt omkring, da den imøtekomm den dype hunger etter mere av

For troende.

MOEN PENSJONAT

Fevik pr. Arendal.
Gjester mottas hele året. Kr. 5.00
pr. degn. Ideelt sommeropholdsho-
sted. 5 min. til sjøen og språn-
ske hovedvei. Telefon.

Troende venner!

Besk BANK-KAFÉEN

(Trygve Gabrielsen)

Piøens gt. 2 b II, ved Youngstor-
vet, Oslo.
God middag.

Kaffe og smørbrød.

Rimelige priser.

Hilsen fra Alvdal

Sender en liten hilsen til bla-
det. Det er sjeldent å høre noe fra Østerdalene, vil jeg nu skrive litt herfra. Første gang jeg var og virket her var for 25—27 år siden. Gud har sine øyger her. Nu i pinsen var det stevne i Alvdal, som ligger 27 km. syd for Tynset. Vennenne fra Eidsvoll leide en buss, som vår kjæ-
re br. Furulund fikk leiet for en billig pris. Søster Schrøder fra Os-
lo og br. Aimar Karlsen fra Askim blev også med. Vi reiste kl. 9 om morgenen og hadde 30 mil å kjøre over. Vi stanset litt i Elverum og i Øvre Renaalen og fikk oss litt mat. Det var jo de kongelige som var ute og reiste og det var jubel og lovsang under reisen. Lovsang sommer sig for de hellige. Takk og lov. Vi kom frem ved 8-tiden om kvelden. Vi hadde bruk til 11 timer på turen. Vi blev hjertelig mottatt av vennene. Enda vi hadde reist den lange vei og var svært siltne overstede Gud oss med frisk salve-
olje så begerne fløt over med takk og jubel, da vi var samlet på mø-
tet. Ved 11-tiden kom en stor buss fra Trondheim med venner, en av dem var br. G. Nysæter som jeg har kjent i mange år og som Gud har bruk til stor velsignelse i Nor-

Evd. E. Thoresen, Minnesund.

Karmel Svelvik

Stevne i Eidsvoll

Vennstevne avholdes om

ver på Gud vil, søndag 27. juli

Frimisjonslokalet Eidsvoll Ve-

Møte kl. 11 form. og kl. 1

Dåp kl. 2.30.

Talere: E. A. Nordquie,

Karlsen, A. Andersen og E.

men. Alle venner hjertelig vel-

kommen. Beskrekne bedes god-

tiskrive: Ludv. Furulund, Sø-

Dal stasjon.

Enhver er hjertelig velkom-

men blir Kristus.

Vennesteve

Venene på «Ebenezer», Bla-

steinen i Balsfjord avholder

ne søndag den 4. Juli. Stevnet

kommer lørdag den 3. kl. 20. Man

der sig til Søren Eriksen, Bla-

men Rossfjord.

Enhver er hjertelig velkom-

men blir Kristus.

Stevne

Forsamlingen på «Betela», Bla-

steinen i Balsfjord avholder

ne søndag den 4. Juli. Stevnet

gynner lørdag den 10. kl. 20.

Enhverer velkommen i

navn.

Man meider sig til underteg-

Henrik Ellerup.

Nils S.

Vennesteve

Vennesteve blir ved Guds

avholdt i Breivikbotn, Finnmark

søndag og mandag 25. og 26.

hvor til Guds folk er hjertelig

kommun.

For vennene

Moses tal-

hadde sin av

folk. Disse

«Klippen! —

gjerning» o.s.

ord vilde jeg

avskjed fra G

Vi skulde n

skjedsmøter,

Herren blev

Klippen! —

er Kristus, v

— fullkomme

leluja! Og v

alle hans ve

han. »

Vi var på

Chias-cheng,

til motene og

gjellets sannh

blev gitt ut til

merkbart til

synd og nåd

vekst i Krist

kommet over

dagen var ut

tiden, da 14

i døpens gra

et herlig sy

— tenker jeg

fikk se fruk

Herren.

Efter døp

brødsbrytele

innfor Herren

var beriket n

nesbyrd, som

et Herrens

onskет henn

na. Av kines

kert veggst

«Offer», og

påaavkjedsm

stod hvad vi

dem evange

Må Herre

ster Helga n

hville efter

Gloss...

O. Karlsen.

Stevne i Eidsvoll

Vennstevne avholdes om

ver på Gud vil, søndag 27. juli

Frimisjonslokalet Eidsvoll Ve-

Møte kl. 11 form. og kl. 1

Dåp kl. 2.30.

Talere: E. A. Nordquie,

Karlsen, A. Andersen og E.

men. Alle venner hjertelig vel-

kommen. Beskrekne bedes god-

tiskrive: Ludv. Furulund, Sø-

Dal stasjon.

Enhver er hjertelig velkom-

men blir Kristus.

Vennesteve

avholdes på «Bethela», Bla-

steinen i Balsfjord avholder

ne søndag den 4. Juli. Stevnet

gynner lørdag den 10. kl. 20.

Enhverer velkommen i

navn.

For vennene

Moses tal-

hadde sin av

folk. Disse

«Klippen! —

gjerning» o.s.

ord vilde jeg

avskjed fra G

Vi skulde n

skjedsmøter,

Herren blev

Klippen! —

er Kristus, v

— fullkomme

leluja! Og v

alle hans ve

han. »

Vi var på

Chias-cheng,

til motene og

gjellets sannh

blev gitt ut til

merkbart til

synd og nåd

vekst i Krist

kommet over

dagen var ut

tiden, da 14

i døpens gra

et herlig sy

— tenker jeg

fikk se fruk

Herren.

Efter døp

brødsbrytele

innfor Herren

var beriket n

nesbyrd, som

et Herrens

onskет henn

na. Av kines

kert veggst

«Offer», og

påavkjedsm

stod hvad vi

dem evange

ster Helga n

hville efter

Gloss...

O. Karlsen.